

E MÖNKE VOL PLATT

Die Spay on die Wäätheck

von Brand Kathrin

Wat woor dat en Neesch doch vrüjer so schön
em Vruhjojr mött schön Wäär un Bloome
wenn dä Wenkter vorbeej woor konnt dä Sonneschien
net flott jenoch koome.

Mer woore henger jede Schtruuk am luure
an de Wäätheck, beej Pötz em Böschke un em englische Jaad
do holp ke Schenge un och ke Knuure
so wie die Veilches blödde, woore mer parat.

Die Veilches, die Kleene, die rooke so schön,
mer plöggde so männich Schtrückske,
döck kräge mer jottweetwatt beejeneen,
dovür soote mer stondelang op Hückske.

Woore die Veilches verblött, wor jett Nöijes te donn,
dann jeng et no de Maste op de Spay,
die sooch mer emmer van wiem all shton,
öwer honget Meter hoch woore die twei.

On doe, wo all die Schlötelsbloome woore,
waaße hütt Zuckerröibe, Weet un Koore.
Die Schlötelsbloome hadde et oss anjedonn,
do konnt mer blos staune, merr woll net mier jonn.

Die Spay woor enne enzije Bloomejaad
dat aantekieke, woor enne Schaata;
eijn näwe de angere, sowiet mer kieke koss,
die Spay wor jääal van Blome, datt mer einfach plöcke moss.

Mött enne Bratsch trocke mer et meddeis dohin,
do passde jo allerhand Schtrückskes dren.
Jedde Dengsdach un Vriedach woot dat laat,
denn et mittwochs un samsdeis vuhr Jroteburg Papp no Ööding nom Maat.

Mött Pääd un Waarel et morjes öm dreej,
os Schlötelsbloome woore mött dobeej,
ene Osterfirie durvde mer Blaare
mött dä Papp no Ööding vahre.

En e Büttche mött Waater hadde mer die Blömkes vör os stonn,
on konnte nett bejriepe, datt die Lütt dodran vorbei konnte jonn;
ewer die meschte Vraue hadde Breetlook, Ääpel un Schaffoue en de Täsch,
die jönnde sech och van die Schlöötelsbloome enne Wösch.

Eene Jrosche vörr et Schtrückske, dat wor vrüher völl Jeld,
dann mennde mer Blaare, watt kost de Welt;
mer sind döck mött vier, och all ens vönf Mark no Huus jevahre,
dann kosse mer dä Kopp net hoch jenoch draare.

Et Letz jov et van Jroteburg Papp e Schtöck Bieneschtich vörr jedde Blaar,
dann klomme mer möt volle Backe wier op die Kaar
Dat wor van Ööding möm Päd zemlich wiet.
Nä, wat woor dat vrüher doch en schöne Tied!

